

Respostes a la ciutadania del PP al Ple de 26/04/2017

Sra. Mireia Sanesteban

El 10 de juliol de 2015 es va iniciar un procés per reparar un mur d'una finca privada que havia estat malmès per unes obres realitzades per aquest consistori (Instància núm. 11662). Es va acordar que al finalitzar les obres l'Ajuntament pagaria la part proporcional, ja que per l'interès d'aquest el mur havia de ser de contenció i això encaria notablement la reforma (instàncies 9808 i 18412 on les que s'adjunta un informe tècnic i la factura de les obres) L'última instància (la 22195) va ser entregada el 28/11/2016 i encara no he rebut resposta.

Demano que se'm doni resposta per oral al Ple Municipal del 26 d'abril de 2017 i per escrit a la demanda que porto gairebé un any tramitant a l'Ajuntament per a que reconegui la seva part de responsabilitat. Així com sol·licito que tots els grups municipals donin resposta a la següent pregunta: Com és possible que el consistori no es responsabilitzi d'allò malmès i es dilati tant un procés com aquest?

(Adjunta instàncies anteriors)

El senyor Sánchez:

“Bé, nosaltres, òbviament, si l'ajuntament ha comès qualsevol perjudici contra un particular, hi haurà una responsabilitat derivada i l'ajuntament haurà d'indemnitzar aquest particular, faltaria més. Però jo crec que per tranquil·litat de tots els ciutadans, nosaltres, els polítics, no podem donar resposta a això, perquè afortunadament no és una decisió arbitrària nostra, que nosaltres prendrem o que nosaltres opinem, sinó que això són els tècnics els que determinaran si aquí hi ha hagut, en concret, un error per part de l'ajuntament, i, per tant, s'ha d'indemnitzar aquest particular, o si no s'ha de fer. En qualsevol cas, aquest ciutadà té dret, encara que no resti satisfeta amb la resolució que li doni l'ajuntament, no els polítics sinó els tècnics, a acudir a la jurisdicció ordinària perquè un tercer, un jutge, qui jutgi aquest cas. En qualsevol cas hi insisteixo, jo crec que és positiu que nosaltres, els polítics, no puguem donar resposta a aquesta situació, perquè demostra que l'Administració no pren decisions arbitràries.”

El señor Ramos:

“Es sobre las terrazas. Los que han votado que no, supongo que es «no» por el tema del horario, que se ha acordado. Me gustaría saber qué horario es el coherente aguantar los vecinos el ruido de un bar. Me gustaría saber qué horario proponen ellos, si no era a las 11. ¿Vale? Sólo era esto, si prevalece más por el voto, por el beneficio privado de un restaurador contra el derecho del vecino a tener descanso, si es ésa la razón del voto del «no»”.

El señor Sánchez:

“Nosotros, por nuestra parte, sí que es cierto que uno de los motivos ha sido el horario, nosotros nos sentíamos más cómodos con el horario actual, o con el que se ha llegado a plantear inicialmente en la ordenanza. En cualquier caso, usted se ha referido a los ruidos en los locales de restauración. No es cuestión de que los locales de restauración no puedan hacer ruidos, ruido van a hacer, un local de restauración o una tienda. Afortunadamente tenemos tasado cuál es el máximo que pueden hacer, y afortunadamente, si se supera ese máximo, ese local es sancionado. Por tanto, no traslademos a la ciudadanía... Sí, sí, pero lo que tenemos que hacer es acotarlo, en algún momento tenemos que poner un corte, por eso me refería en mi intervención a que tenemos que buscar un punto de acuerdo entre los intereses legítimos de los vecinos a descansar, y los intereses legítimos que tienen los restauradores a explotar su negocio.

Nosotros creemos que esta solución no está suficientemente consensuada. Es más, nosotros esta mañana hemos propuesto incluso dejarlo un tiempcito más reposar para no votar que no. Bueno, no ha podido ser, nos hemos tenido que posicionar, no tenemos ningún miedo a posicionarnos. Insisto, yo creo que podemos seguir trabajando, y al final las ordenanzas, o cualquier texto normativo no es la Biblia, se puede modificar.”